

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	28. 11	2018	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-71/18-7/2		
VEZA:			
EPA:	592 XXVI		
SKRAĆENICA:	PRILOG:		

SDP
SOCIALDEMOKRATSKA PARTIJA CRNE GORE

KLUB POSLANIKA

Podgorica, 28. novembar 2018.godine

**SKUPŠTINA CRNE GORE
PREDSJEDNIK SKUPŠTINE**

Ivan Brajović

Uvaženi gospodine Brajoviću,

Na osnovu člana 148 Poslovnika Skupštine Crne Gore, podnosim amandmane na **PREDLOG REZOLUCIJE POVODOM 100-GODIŠNJICE „PODGORIČKE SKUPŠTINE“**.

POSLANIK

Ranko Krivokapić

AMANDMAN 1

Nakon alineje 6 dodaje se nova alineja 7 koja glasi:

„da su odluke tzv. Podgoričke skupštine o u smislu legitimiteta, demokratičnosti postupka i suštinskih efekata po državnost, građanski identitet, multikulturalnost, socijalno-ekonomsku devastaciju Crne Gore, **dobile analognog političko-pravnog nasljednika u tzv. referendumu iz 1992 godine.** Tim tzv. referendumom Crna Gora je ušla u sastav tzv. Savezne Republike Jugoslavije, postala dio tuđeg velikodržavnog projekta koji je bio najsnažniji činilac ratova tokom 90 -ih godina na protoru bivše SFRJ, **sukobio Crnu Goru sa svijetom kroz, do tada najsnažnije sankcije Ujedinjenih nacija, pomorsku blokadu NATO snaga i najsramniji sukob na prostoru Evrope u drugoj polovini 20 vijeka.**“

AMANDMAN 2

U alineji 7, u Predlogu Rezolucije, poslije riječi: „AVNOJ-a“, dodaju se sljedeće riječi:

„a odluka na tzv.referendumu iz 1992.godine, zajedno sa odlukama tzv. Podgoričke skupštine učinjena **konačno ništavnim** Referendumom od 21. maja 2006.godine, Deklaracijom nezavisne Crne Gore od 3. juna 2006. godine, pravno-politički, Ustavom Crne Gore od 22. Oktobra 2007 godine, što se dodatno politički potvrđuje ovom Rezolucijom“

OBRAZLOŽENJE

Skupština Crne Gore ima obavezu da na 100 godina od Podgoričke skupštine iskaže svoj jasan sud i o još jednom istorijskom događaju tzv.referendumu iz 1992.godine koji je imao teške posljedice po državne interese Crne Gore i koji je označio gubitak njenog državnog suvereniteta.

I jedan i drugi događaj su predstavljali trijumf i pobjedu politike koja je negirala Crnu Goru, nipoštaivala njenu državnost i nacionalni identitet Crnogorskog i drugih naroda, urušavajući njen multietnički i multivjerski karakter.

I nakon jednog i drugog događaja nastupile su teške posljedice, ne samo po državno dostojanstvo Crne Gore, već i po njen socio-ekonomski status koji je upravo u tim periodima bio na najnižem nivou u čitavom 20. vijeku, a sve poslije perioda njenog najvećeg socio-ekonomskog uspona u istoriji.

Po suštinskim efektima za integritet države, njen građanski identitet i kapacitete Crne Gore da vodi samostalnu politiku u tom periodu, odluke tzv referendum su - mutatis mutandis, na istoj politici velikodržavlja kao tzv. Podgorička skupština, pa Skupština Crne Gore ima obavezu da to jasno i nedvosmisleno konstatuje.

Crna Gora je 1992.godine praktično na silu i prevaru ugurana u tzv. zajedničku državu sa jedinim ciljem, da se obezbijedi privid da postoji neka navodna Jugoslavija, čime se želio pribaviti kakav takav legitimitet za vođenje ratne i velikodržavne politike, kojem konceptu je pripadalo tadašnje crnogorsko rukovodstvo, sa statusom marionetskog saveznika beogradskog režima.

Pri tome, taj proces bio je lišen elementarnih demokratskih pravila (od raspisivanja do održavanja prošlo je 7 dana) izveden je tokom ratnih dejstava rezervnih i policijskih snaga građana Crne Gore, nasilne mobilizacije, atmosferi potpune neslobode, propagandnog mraka i žestokog progona tadašnjih zagovornika crnogorske nezavisnosti, oličenih u političkim subjektima LSCG, SDP - Reformske snage Crne Gore i drugim antiratnim strukturama, pa je i u tom pogledu lako napraviti analogiju sa dešavanjima iz 1918.

Zato, ako se želi konzistentnost u postupanju te „konstatovanje istorijskih činjenica o jednom traumatičnom događaju iz prošlosti“ koje su imale teške posljedice po državu Crnu Goru, onda je sasvim jasno da Skupština mora, pored osvrta na odluke Podgoričke skupstine, iskazati svoj sud i o tzv. referendumu iz 1992.